

Velikonoční pastýřský list

Milí bratři v kněžské a jáhenské službě, milé sestry a milí bratři!

Vstal z mrtvých! Tato nejsenzačnější a také nejdůležitější zpráva lidských dějin, která zazněla v Jeruzalémě a jeho okolí před dvěma tisíci lety, naplnila Ježíšovy učedníky nevýslovnou radostí a jeho nepřátele velmi znepokojila. Je to tedy pravda! Splnil, co slíbil! Ti, kteří v Něho uvěřili, měli možnost se s ním setkat a přesvědčit se o radostné skutečnosti, ti kteří Ho odmítali, chtěli lži a pronásledováním zahladit tento fakt a umlčet Jeho učedníky. Bylo to tenkrát a děje se to stále. Jenom dělicí čára mezi Ježíšovými příznivci a odpůrci vede jinudy a také způsob je jiný. Ne, nejde o to někoho démonizovat, ani nechci vyvolávat pocit strachu či ukřivdění.

Spíše jde o to, abychom si uvědomili, na čí straně oné dělicí čáry se nacházíme. Prochází totiž naším srdcem. Ve chvíli, kdy zachováváme jeho slova a následujeme ho svými skutky, jsme jeho učedníky. Ve chvíli, kdy ho sesadíme z prvního místa ve svém srdci i v životě, nenásledujeme ho a zrušili jsme spojení s ním svými hříchy, nemůžeme, podle jeho slov, být jeho učedníky (viz Lk 14, 25-33). Naopak, svým jednáním, pokud neodpovídá evangeliu, škodíme jeho církvi víc, než mnozí vnější nepřátelé. At' jsou tedy Velikonoce pro nás rozhodnou obnovou věrnosti Kristu v myšlenkách, slovech i skutcích, at' naše rodiny, naše společenství i farnosti se opět stanou živými a přitažlivými buňkami církve!

Dnešní člověk, přesycený touhou po materiálních hodnotách, si aspoň občas uvědomuje hlad po hodnotách duchovních. Tento hlad se snaží utišit čímkoliv, co se mu nabídne, neboť mu chybí, vzhledem k ateistické výchově, jakákoliv základní orientace. Domnívá se proto, že může mít svou pravdu a svou víru a že všechna náboženství i všechny nejroztodivnější pověry a mýty, od přírodních náboženství, přes okultismus, astrologii, víru v převtělování, až po velká světová náboženství mají stejnou hodnotu a oprávněnost. Proto prožíváme v oblasti víry období velkých myšlenkových zmatků.

A tady právě fakt Kristovy vykupitelské smrti a jeho zmrtvýchvstání ukazuje nesrovnatelnou jedinečnost a výjimečnost křesťanství a je proto základním vodítkem v náboženské orientaci. Nezemřel za nás ani Budha ani Mohamed, ale Ježíš Kristus! A naše budoucnost není ani v neustálém převtělování, ani ve vyhasnutí všech tužeb v nirváně, ani v rozplynutí v neosobním prazákladu všeho, ale v trvalém životě našeho já, naší duše, spojené navždy s naším proměněným, vzkříšeným tělem podle Kristova vzoru. Tehdy, spolu se všemi vykoupenými a

v proměněném vesmíru, spojení v Kristu a s Kristem, budeme ponořeni do plnosti Boží přítomnosti.

Krásně to vystihuje 2. vatikánský koncil: Neznáme čas, kdy dospěje k svému konci země a lidstvo, ani způsob přeměny vesmíru. Tento viditelný svět zohyděný hříchem sice pomine, ale dostává se nám poučení, že Bůh připravuje nový příbytek, novou zemi, ve které přebývá spravedlnost a jejíž blaženost naplní a převyšší všechny touhy lidského srdce po pokoji. Tehdy bude přemožena smrt, Boží synové budou v Kristu vzkříšení a to, co bylo zaseto ve slabosti a porušitelnosti, obleče neporušitelnost; zůstane však láska a její dílo, a veškeré tvorstvo, které Bůh stvořil pro člověka, bude osvobozeno z otročení nicotnosti...hodnoty lidské důstojnosti, bratrského společenství a svobody, všechny tyto dobré plody přírody i našeho přičinění, které jsme v Duchu Páně a podle jeho příkazu zde na zemi rozmnožili, potom opět nalezneme, avšak očištěné od každé skvrny, ozářené a přetvořené, až Kristus odevzdá Otci věčné a všeobecné království, „království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a pokoje.“ Toto království je tajemně přítomno už zde na zemi; s příchodem Páně však bude dovršeno (Radost a naděje, čl. 39).

To je tedy vpravdě lidská, člověku blízká vize budoucnosti, protože v ní zůstane zachován a neztratí se v ní. A to díky Ježíši Kristu, Božímu Synu, který z lásky k nám přišel na tento svět, aby jej a s ním nás všechny svou smrtí a zmrtvýchvstáním zachránil a obnovil. Žijme s ním a v něm, ať nás nic od něho neodloučí! Vždyť jen v něm je naše přítomnost i budoucnost, v něm je naše radost i naděje!

Vyprošuji Vám a Vaším drahým k tomu hojně dary Ducha svatého.

Váš biskup František.

Přečtěte při velikonočních bohoslužbách 2002.